

Tartalom

Mindenszentek főünnepé.....	1
Egyházközségi képviselőtestületünk névsora.....	2
Interjú Françoise nővérrel a Notre Dame Rend Főnöknőjével.....	3
Ferenc pápa szavai.....	4
Mindszenty-émlékkonferencia Kecskeméten.....	4
Laudate, cantate! XXI. Georg Friedrich Händel/1.....	5
Csak hagyom, hogy szeressen az Isten...6 Sándor István vértanú boldoggá avatása.....	9
Görögkatolikus püspök a 20. Családfesztiválon.....	10
Részletek a Szentírás ritkáiban forgatott könyveiből: Ozeás könyve.....	12
Borgiai Szent Ferenc.....	13
Anyakönyvi hírek.....	14
Megjelent egyházmegyénk 2014. évi kalendáriuma.....	14
Szent Gellért napi zárándoklaton a Mindszenty-iskola.....	15
Plébániai hírek.....	16

Mindenszentek főünnepé

„Dicsőséges az Isten az ő szentjeiben” (Válaszos Zsoltár)

Mindenszentek főünnepé a legrangosabb ünnepeink közé tartozik. Ám az igazság az, hogy ennek az ünnepnek a tartalma körül teljes a félreértés. Ha ma tíz embert megkérdeznének, hogy mi ez az ünnep, akkor ebből kilenc biztosan azt mondaná, hogy ekkor megyünk a temetőbe, a halottakra ekkor emlékezünk. Az igazság azonban az, hogy ennek az ünnepnek semmi köze nincs a temetőhöz és a halottakhoz, még kevésbé a halálhoz. Már csak abból is következik ez, hogy a szentmise fehér miseruhában történik, s a fehér mindig az örövendezés, ünneplés jele. A holtakra, a halálra, november 2-án, halottak napján emlékezünk.

Ókeresztény templomokban a falak körben mozaikkal vagy falfestménnyel vannak díszítve. A szentély apszisában Krisztust látjuk, mennyei fenségben és dicsőségben, két oldalt pedig sok-sok angyal és szent képét. A korai keresztények tudták, hogy tulajdonképpen mindennap Mindenszentek ünnepe van. Tudták, hogy amikor összejönnek az oltár körül Eukarisztiát ünnepelni, jelen van az egész Egyház, Isten egész mennyei és földi népe.

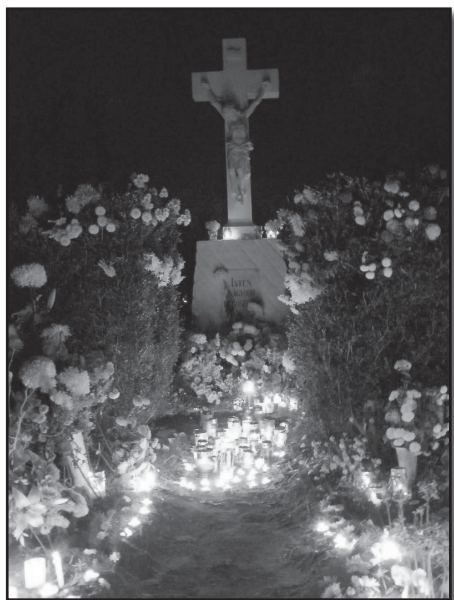
Mindenszentek főünnepé egy örömnépe. Azokat a szenteket – minden szentet ünnepeljük, akik eljutottak életük, és minden emberi élet végső céljára, az örök boldogságra Isten örök Országába. Mert ezek a szentek is az Egyház tagjai. Az Egyház ugyanis nemcsak a földön élő valóság, hanem három része van.

Az első része az úgynevezett küzdő Egyház. Ez tulajdonképpen a földi Egyház. Küzdőnek nevezzük, mert mi itt a földi életben küzdünk az ördög cselvetései, és a bűnök ellen. Az élet számtalan vihára között az örök életre akarunk eljutni. A szentmisében az átváltoztatás után az eucharisztikus imádságban így imádkozunk a küzdő Egyházért, s tulajdonképpen saját magunkért: „szent és katolikus Egyházadért (.) tartsd meg békében, őrizd meg egységben, szolgáladdal, Ferenc pápánkkal, András főpásztorunkkal, és mindazokkal, akik az egyetemes és apostoli hitet hűségesen őrzik és vallják”.

Az Egyház másik része a szenvedő Egyház. Ezt az Egyházat a tisztító-tűzben szenvedők alkotják. Ők is az örök élet részesei már, hiszen a tisztító-tűz után Isten országába jutnak, csak még vezekelniük kell bűneikért. Érettük az eucharisztikus imádságban így imádkozunk: „Kérünk, Urunk, hogy nekik és minden Krisztusban elhunyt hívónek add meg a boldogságot, a világosságot és a békét a te országodban.”

Az Egyház harmadik része a megdicsőült Egyház. Ezt azok a szentek alkotják, akik már eljutottak Isten örök Országába. Az ő közbenjárásukért is imádkozunk az eucharisztikus imádságban.

*„A szentek közösségében tisztelettel megemlékezünk mindenekelőtt a di-
(folytatás a 2. oldalon ⇨)*

(⇨ folytatás az 1. oldalról)

csőséges, mindenkor Szűz Máriáról, Istenünk és Urunk, Jézus Krisztus édesanyjáról, apostolairól, vértanúidról és minden szentéről. Az ő érdemeikért és könyörgésükre add, hogy mindenben érezzük oltalmadat.

Az Egyháznak ez a három szintje szüntelen élő kapcsolatban van egymással. A küzdő és a megdicsőült Egyház szüntelen könyörög a szenvedő Egyházért, hogy a tisztító-tűz ideigtartó büntetésétől mihamarabb megszabaduljanak. A megdicsőült Egyház pedig – a szentek – közbenjárnak értünk.

Mindenszentek főünnepé az ünneplés napja. Azokra az emberekre emlékezünk, akik megmutatták az utat, hogy igenis el lehet jutni az örök életre a Krisztus által meghirdetett élettel, s egyáltalán azt hirdetik, hogy a halál után van folytatás, sokkal szebb, mint amire legmerészebb álmainkban gondolni mernénk.

A főünnep üzenete pedig az, hogy szenteknek kell lennünk, hogy eljussunk Isten örök Országába.

Meghökkenítő ez: pont én legyek szent?

Manapság csak olyan személyt lehet szentnek nevezni, aki már nincs az élők sorában. De Szent Pál teljesen magától értetődően szenteknek hívja levelei címzettjeit, a kortárs keresztényeket. Szent Pál számára a szentség állapota nem a halállal kezdődik, hanem azzal, hogy hittel és keresztséggel elfogadjuk, magunkba befogadjuk Krisztus megváltó erejét. Minden ember, aki Isten szeretetében, a kegyelem állapotában él, szent. Így hát bizonyos fokig azt mondhatjuk, hogy Mindenszentek napja minden jó keresztény ünnepe: a mi saját ünnepünk. A szó „szent” azt jelenti, hogy valamely személy vagy tárgy más, mint a többi, különbözik minden egyéb személytől vagy dologtól, el van különítve a többi tárgytól és személytől.

Így nevezték szentnek az Ószövetségben pl. az ároni papokat, a jeruzsálemi Templomot, s így volt szent a zsidó nemzet, Isten választott népe. Amikor ez a nép elutasította Isten Fiát és Küldöttét, Jézust, Jézus az apostolok személyében új népet gyűjtött maga köré, az Egyházat, s ez

az első pünkösdkor a Szentlélek eljövetelével megszentelt nép is szent lett, és szent lett annak minden egyes tagja is. De mit jelent ez a „szent”-ség: milyen értelemben vagyunk különbözők, elkülönítettek másoktól? Szent Pál a „szent”, „szentek” szót gyakran összeköti egy másik kifejezéssel, s így beszél: „szentek Krisztusban”. Vagyis azáltal vagyunk mások, hogy „Krisztusban” vagyunk. A kifejezés annyit jelent, hogy a keresztény ember egész egzisztenciájával Krisztusban él. Krisztus oly módon lételeme, környezete a kereszténynek, mint a repülő madárnak a levegő, a halnak a víz, a fagyökérnek a talaj. Krisztus jelenléte szüntelenül körülvesz bennünket, magában foglalja énünket. Minél inkább engedi magát a keresztény átjárni Krisztus jelenlététől, annál krisztusibb, annál keresztényibb, annál szentebb, míg a mennyei szentek már teljesen Krisztus rendelkezésére bocsátották magukat, nincs bennük egy szemernyi sem, amit ne járna át Krisztus.

Ez a mély rokonság fűzi össze az égi és a földi szenteket. A mennyei szentek a maguk szentsége, szent élete példájával követésre buzdítanak bennünket, földieket, imáik által pedig szüntelenül cselekvően segítenek bennünket, hogy mind hasonlóbakká váljunk hozzájuk. Legszebben úgy ünnepeljük Mindenszentek napját, hogy példaképeinkké tesszük az égi szenteket. Ha pedig napi életünkben a mennyei szentek nyomába szegődünk, akkor csakugyan minden egyes nap Mindenszentek ünnepe lesz számunkra.

A szentek az evangéliumi boldogságok útját járták, de legtökéletesebb módon Jézus haladt ezen az úton. Jézus önként és szeretetből magára vett minden emberi nyomorúságot és gyötrelmet, hogy megtanítsa az embert, hogyan kell ezeket megszentelni. A keresztény ember Jézusban találja meg az evangéliumi boldogságok tökéletes megvalósulását. Jézus volt az igazi szegény, meggyötört, szelíd, irgalmas, békességes és üldözött. Ezen az úton járva nyerte el a dicsőséget.

„Örvendezzünk mindnyájan az Úrban, ünnepi napot ül-vén mindenszentek tiszteletére.” (Introitus)

Tóth János káplán

Egyházközségi Képviselőtestületünk névsora

A Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia megalakulása után a Mária Magdolna Egyházközségi Képviselőtestülete az alábbiak szerint módosult:

A testület tagja hivatalból:

Stróber László apát-plébános,
Tóth János és Óra Krisztián káplán,
Tóth György kántor-karnagy,
Nátrán Józsefné a hitoktatók képviselője,
Csordás Róbert a Mindszenty iskola igazgatója.

A testület tagjai:

dr. Császár Tamás,
Eröss Antal,
Kónya Zoltán,
Kovácsné Ujj Andrea,
dr. Marx Gyuláné,
Paksa Ferenc,
Paksa Tibor,

Petőházi Attila,
Tímár János,
Tompá Mihály.

A filiális egyházközségeket

Ekler Lajos (Ságod),
Molnár Lajos (Zalabesenyő) és
Ruzsics Jánosné (Pózva) képviseli.

Interjú Françoise nővérrel

A zalaegerszegi Mindszenty Iskolát fenntartó Notre Dame Rend Főnöknője:

Françoise Debeaute nővér

Kedves Françoise nővér, szeretettel kérem egy interjúra, a Társult Tagok nemzetközi tanácskozása alkalmával. A nyelvi különbséget áthidalja majd Gemma nővér. Kedves Françoise nővér, már második éve van itt Magyarországon Marie Therese nővérrel együtt. Hogyan érzi magát városunkban?

F: Örülök, hogy itt élhetek Magyarországon, megkedveltem a várost. Az emberek kedvesek, de a magyar nyelv kicsit nehéz. Nagyon jól érzem magam itt az iskolában is.

Franciaország milyen vidékéről érkezett Magyarországra?

F: Carentan-ban születtem, Normandiában, Európa északnyugati sarkán, közel a La Manche csatornához.

Mikor választotta a tanári pályát és a szerzetesi hivatást?

F: 21 éves koromban lettem Notre Dame szerzetes és a noviciátus, a beöltözés után végeztem el a Tanítóképzőt. Tanulmányaim alatt hivatásommal együtt teljesedett ki bennem a problémás gyermekekkel való foglalkozás, tanítás igénye. Erre is képzést kaptam. Három intézményben is tanítottam problémás gyermekeket, fejlődésüket figyeltem. Ezután 25 évig iskola-igazgató voltam. 2 éve nyugdíjas vagyok

és megérkeztem Zalaegerszegre.

Milyen tapasztalatai vannak a magyar gyerekekről?

F: Zalaegerszegen meglepett a gyermekek tisztelettudó viselkedése a felnőttekkel: udvariasak, örömmel járnak iskolába, általában szorgalmasan tanulnak. Viselkedésük teljesen más, mint Franciaországban.

Milyen a francia nyelv oktatásának lehetősége itt iskolánkban?

F: Az osztályok nagyon jól fogadtak bennünket, Therese nővérrel engem is. Én franciát tanítok a gimnáziumban, francia nyelvi gyakorlatot, Therese nővér pedig az alsó osztályokban vezet a nyelvi gyakorlatot. A salomvári és búcsúszentlászlói iskolában is jelen vagyunk, francia nyelvi oktatást végzünk. Azt tapasztaljuk, hogy a gyerekek örömmel járnak iskolába.

Hol lát gondot az iskolai nevelésben, Françoise nővér?

F: Azt tapasztalom, hogy az iskolának gondja van a hitoktatással együtt a hitélet elmélyítésére. A lelki meg erősödésre, feltöltődésre alkalmat ad a havonkénti szentgyónás, a szentáldozások, a lelki gyakorlatok, melyek végigkísérik az iskolai életet. Bízunk Alapítóink Fourier Szent Péter és Alexia anya szellemiségének hatásában. A Szentlélek kegyelmének kiáradását látjuk a most jelentkező papi hivatásokban: gimnáziumunkban érettségizett fiúk közül három már felszentelt pap és kettő még szeminarista. A mi Urunk

Istenünk bőséges kegyelme legyen rajtuk választott hivatásukban. Úgy látjuk, hogy a fiatal lányok elkötelezettségére a szerzetesi életre még várni kell.

Milyen lelki emléket zár a szívébe Françoise nővér az elmúlt nemzetközi találkozóról?

F: A Notre Dame Kongregáció szervezte a nemzetközi találkozót a Társult Tagokkal. A világ 4 kontinenséről közel 50 volt az érkezők száma. Úgy tapasztalom, erősödött bennünk a személyes találkozás folyamán a testvéri kapcsolat a Társult Tagok között. Megismertük egymás munkáját, feladatainkat: más-más földrészen, de lelki hivatástudattal a nevelő-, a szociális- és apostoli munkában. A Társult Tagok segítik a Notre Dame Kongregáció munkáját és meg akarták élni Fourier Szent Péter és Boldog Alexia anya lelkiségét. Bizalommal tekintünk a Notre Dame Kongregáció jövője felé.

„Szent áldását adja ránk Kisdedével Szűzanyánk.”

(Fourier Szent Péter)

„Van jó Urunk és van jó Úrnőnk.”

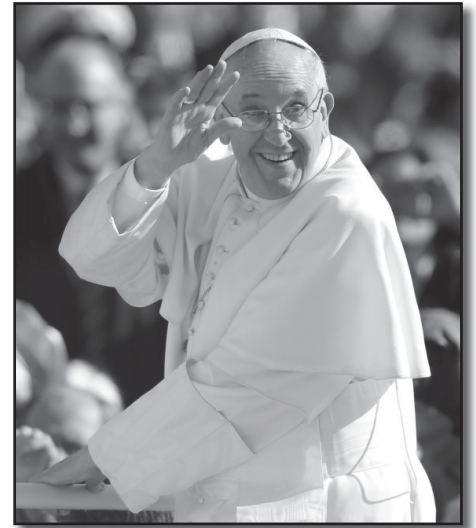
(Boldog Alix le Clerc)

Ferenc pápa szavai

Gondoljatok bele, hogy egy nem házas asszony bemegy a templomba, s azt kéri, hogy kereszteljék meg a fiát. És az, aki éppen ott tartózkodik, azt válaszolja: nem lehet, mert maga nem házas. Figyeljük meg, hogy az az asszony, akinek volt bátorsága megtartani és megszülni gyermekét mivel találkozik! Zárt ajtóval! Ha így folytatjuk, nem teszünk semmi jót az emberekkel, Isten népével. Jézus hét szentséget alapított, de mi ilyen magatartásokkal egy nyolcadikat találunk ki: a „lelkipásztori vámb” szentségét!... Aki közeledik az Egyházhoz nyitott ajtót kell, hogy találjon, és nem a hit ellenőret... Szükségünk van reverenda és fátyol nélküli szentekre. Szükségünk van farmeros és tornacipős szentekre. Szükségünk van szentekre, akik moziba mennek, zenét hallgatnak, és barátaival sétálnak. Szükségünk van szentekre, akik Istent

teszik első helyre, de az egyetemen is kitűnnek. Szükségünk van szentekre, akik időt találnak a mindennapi imára, és képesek a tiszta szerelemre, vagy a tisztaságot megszentelik... Szükségünk van korszerű szentekre, XXI. századi szentekre, akik erre korszakra alkotják meg a lelkiségüket. Szükségünk van olyan szentekre, akik el vannak kötelezve a szegények iránt és a szükséges szociális változások iránt. Szükségünk a világban élő szentekre, a világban megszentelődő szentekre, akik nem félnek a világban élni. Szükségünk van kólát és hot-dogot fogyasztó, internetező és Ipod-ot használó szentekre. Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik az Eucharisziát, és nem szégyellnek a hétvégén sört inni vagy pizzát enni barátaikkal. Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik a mozit, a színházat, a zenét, a táncot, a sportot.

Szükségünk van társaságot kedvelő szentekre, akik nyitottak, normálisak, barátságosak, vidámak és jó barátok. Szükségünk van olyan szentekre, akik a világban élnek, és meg tudják ízelelni a világ jó és tiszta dolgait, de mégsem világiasodnak el... Legyünk hát ilyenek!

a „*Mi canto es oración*” című honlapról

Mindszenty-emlékkonferenciát rendeztek 2013. október 11-én Kecskeméten

Mindszenty öröksége ma is üzenet itt Európában, ahol a keresztény értékek nincsenek jelen az unió alaptörvényében – mondta Lezsák Sándor a Mindszenty-emlékkonferencián, melyet október 11-én rendeztek meg Kecskeméten.

Az emlékkonferencia résztvevőit Mák Kornél, és Lévai Jánosné köszöntötték, majd a hercegprímásról szóló dokumentumfilm megtekintését követően Lezsák Sándor, a Mindszenty Társaság elnökeként mondott beszédet. Emlékeztetett arra, hogy sokan vitatják a hercegprímás 1956-os rádióbeszédét, ami pedig szerinte nem más, mint „a harmadik út gondolata”. Lezsák szerint egyet kell érteni azokkal a fiatal történészekkel, akik úgy vélik, hogy az egykori esztergomi hercegprímás beszédének üzenete az, hogy a barna és a vörös diktatúra között kell megtalálni azt az utat, amelyik nem visz szélsőségekbe.

Szólt arról, hogy egészséges Mindszenty-kultusz van születőben,

amelynek sok formájával találkozott már a Kárpát-medencében. Szoboravató ünnepségek, konferenciák, a szülőház felújítása, a Mindszenty Társaság és a Mindszenty Alapítvány működése, zárandokutak szervezése segít a hercegprímás emlékének ápolását – sorolta a tisztelet különböző megnyilvánulási formáit.

Az Országgyűlés alelnöke szólt arról is, hogy nagyon sok olyan közösség szerveződik, amelyek tagjai azt kérdezik, hogy miért késik vajon Mindszenty József boldoggá avatása. – Ilyenkor azt szoktam válaszolni, amit Mindszenty boldoggá avatási eljárásának a kezdeményezője, Szőke János atya, szalézi szerzetes mondott: a mai nappal is közelebb vagyunk a boldoggá avatáshoz, és legyen bennünk keresztény türelem, hiszen mi már szentnek tekintjük, nem kell ahhoz szertartás – mondta az országgyűlés alelnöke. Majd hozzátette: az egyházon belül is, annak környezetében nagyon sok olyan közösség szerveződik, mely feldolgozza Mindszenty életútját.

Mindszenty bíboros életútja a 20. század szenvedéstörténete, benne van mindaz, amit a magyar nép rendkívül keserves, nagy küzdelemben élt meg – fogalmazott a Mindszenty Társaság elnöke. Mindszenty háromszor volt börtönben: először 1919-ben, a kommunista kommün kikiáltásának a napján tartóztatták le, aztán a nyilas hatalomátvétel után Szálasiék, majd 1948-ban Rákosiék börtönébe került. Ő az, aki valóban megtapasztalta a barna és a vörös diktatúra szörnyűségeit. A hercegprímás életét a hit, a magyarság és minden üldözött támogatása, valamint a szegények gyámolítása határozta meg.

Az emlékkonferencia további programjában Wittner Mária országgyűlési képviselő (Fidesz) Mindszenty bíboros és Pio atya szakrális kapcsolata címmel, Pallagi Mária egyetemi oktató A XX. század keresztjeire feszített Mindszenty bíboros címmel, valamint Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek Az igehirdető Mindszenty címmel tartottak előadást.

Laudate, cantate!

XXI. rész – Georg Friedrich Händel/1.

„Hah! Most röppen az összhang lelke el!
 Angyalok kara köré seregel,
 Nem élt, mióta világ a világ,
 Dicsőbb lángelme, s nem írt muzsikát.
 Eltörpül mind, aki előtte volt,
 Lenyűgözi műve a hallgatót.”

(N. Kiss Zsuzsa fordítása)

1759 áprilisában egész Anglia gyászolt. Hetvennégy éves korában meghalt Händel, az ünnepezt komponista, aki bár német származású volt, 1726-ban angol állampolgárságot kapott, s a szigetország nemzeti zeneszerzőként tekintett rá. A fenti akrosztichon egyike azoknak a Händel halálára írt méltatásoknak, amelyek a korban tucatszámra készültek a nagy mester búcsúztatására. Állítólag igen nyers, erőszakos és határozott jellem volt, könnyen haragra gerjedt, de sosem akart ártani senkinek. Ezzel együtt zenéje annyira lenyűgözte az angolokat, hogy Händel minden rendíthetlensége ellenére lelkes rajongókat tudhatott maga körül. Hírnevéről tanúskodik az is, hogy már 1760-ban – egy évvel halála után – életrajz jelent meg róla, melyet John Mainwaring teológus írt. Mégis nehéz az életét születésétől haláláig teljességgel feltárni, ugyanis rendkívül kevés közvetlen ismerettel rendelkezünk pályájáról, a korabeli leírások hitelessége pedig gyakran kérdéses. Emellett Händel maga is meglehetősen tartózkodó volt, ha önmagáról kellett nyilatkoznia. Mivel tisztában volt azzal, hogy az újságok minden lépéséről azonnal beszámolnak, nagyon ügyelt arra, hogy magánügyeitől távol tartsa a kíváncsis-

kodókat, s abból semmit ne tárjon fel előttük.

Händel azon kevés muzsikuskok közé tartozott – és ezzel ma is kivételesnek számítana –, akik nemcsak a zenével foglalkoztak, hanem üzlettel is. Zenei ügynök volt, ugyanúgy kiteve a gazdasági élet és közönségízlés viszonyosságainak, mint más üzletemberek. Apja eleve ellenezte fia zenei törekvéseit, és jogi pályára szánta őt. Händel el is kezdte az egyetemet szülővárosában, Halleban, de ez csak megerősítette őt abban, hogy a zenének szeretné szentelni az életét. Szerencsére édesanyja már kiskorában felfedezte és támogatta tehetségét, sőt, az ő révén titokban még egy hangszert is beszereztek, és az apai tiltás ellenére mégis tudott gyakorolni. Azonban hamarosan az apának is be kellett látnia, hogy érdemes fia adottságait fejleszteni, és erre pénzt is áldozni. Tíz éves sem volt ugyanis Händel, mikor a weissenfelsi herceg hallotta orgonálni őt, és teljesen magával ragadta a gyermek játéka. Ekkor sikerült meggyőzni apját, hogy zeneileg is taníttassa fiát, s a hallei református templom orgonistájához, Friedrich Zachow-hoz küldték tanulni. Nem sokkal később pedig Händel egy éven keresztül ellátta

a székesegyházi orgonista feladatait. Ő azonban nem ilyen irányú pályát képzelte el magának egész életére. Vallásos volt, de zenei téren nem a templom volt az ő világa, hanem a színház. Amióta először találkozott az operával, lenyűgözte a műfaj. Ezért otthagyta otthonát, és Hamburgba utazott, Európa legpezsgőbb operai élettel rendelkező városába, hogy ott tanuljon el minél többet e különös világ fortélyából. A rengeteg élmény mellett jó kapcsolatokat is szerzett a városban. Itt ismerte meg például a szintén ifjú Johann Mattheson zeneszerzőt, akit ma már kevesen ismernek, a maga korában azonban még nagyon híres volt. Bár Händel, mikor egy nézeteltérés miatt párbajozni kezdtek, majdnem életét veszítette miatta, mégis sikerült kibékülniük. Ezt az is jelzi, hogy nem sokkal később Matthesonnak ajánlotta első operájának, az Almira (1705) című művének tenor főszerepét.

Händel életének a következő évben új helyszíne lett Itáliában – életútját innen folytatjuk.

Tímár Zsófia

Az Egyház a szeretet története címmel folytatódnak a nyitott előadások

Helyszín: Szombathely, Károlyi Gáspár tér 4. (A épület díszterme)

Kezdés: 18 óra.

November 4. (hétfő): dr. Németh Norbert: Az Egyház önmagáról és kívülállók az Egyházzal.

November 18. (hétfő): dr. Korzenszky Richárd: Az ember, akit az Egyház gazdagít. A keresztény emberkép.

„Csak hagyom, hogy szeressen az Isten.” (Túrmezei Erzsébet)

Ezzel a vágyakozó lelkülettel indulunk útnak augusztus 5-én Gombos T. Bálint atya vezetésével a zalaegerszegi Mária Magdolna és a gencsapáti plébánia lelkes zarándokai, hogy egy – lelki és világi programokban nagyon gazdag – művészeti és zarándokúton vegyünk részt Észak-Olaszország legszebb tartományában, gyönyörködünk a Toszkán táj szépségében és a nevezetességek sokaságában. Rácsodálkozhattunk az e tájon élt szentek életére, küzdelmeire, példamutató életük nyomán erőt merítettünk mindennapi életünkhöz.

Ehhez az kell, hogy mi is ráhagyatkozzunk az isteni gondviselésre, hagyjuk, hogy Isten kegyelme bennünket is felemeljen és engedjük, hogy szeressen bennünket az Isten. Így nem hiábavaló a fáradtság, a lemondás, az úton-levés kényelmetlenségei, mert mindez hozzájárul lelki életünk fejlődéséhez. Mindig van miért, kikért imádkozni és hálát adni.

Zarándokutunk első állomása az észak-olaszországi kikötőváros **Trieszt** volt. Itt megcsodálhattuk a San Giusto katedrális, majd a város egyik gyöngyszemét a hófehér márványból épült, romantikus hangulatot árasztó palotát: a Miramare-kastélyt. E napi szentmisénket Aquilea gyönyörű templomában imádkoztuk, megemlékezve Havas Boldogasszony ünnepéről és kértük Égi Édesanyánkat kísérjen bennünket zarándokutunk során.

Délután az Adriai tengerben találtunk felüdülést, majd a Padova környéki szállásunkra tértünk.

Másnap már Veneto régió székhelye **Velence**, a lagúnák városa, az „Adria Királynője” fogadott bennünket. Velence leghíresebb látnivalója a Szent Márk bazilika, – mely mind kívül és belül márvánnyal, mozaikokkal, fagraágásokkal ékesített alkotás – elemeiben és formavilágában is őrzi a bizánci

építészet hagyományait. Itt mutatta be Bálint atya a legszentebb áldozatos emlékeztünk meg a Tábor-hegyen történt Urunk színeváltozásának élményéről. Ezután a város nevezetességeiben gyönyörködtünk. Megcsodáltuk a Dózse palotát, a Rialto hidat, nevezetes középületeket, majd hajóra szálltunk és a velencei üveggyártás központjában Murano-szigeten és a buráno-i csipke fellegvárában töltöttünk el néhány kellemes órát.

A harmadik nap reggelén a mozaikművészetében gazdag Ravenna

felé vettük utunkat. Meglepetésként **Ferrara** városát is felkerestük. A város legismertebb épülete az Este család rezidenciájaként szolgált, téglából épült négytornyú, várárokka körülvett Castello Estense. Nem messze innen található a 12. századi gyönyörű San Giorgio katedrális, ahol szentmisénkben hálát adhattunk eddigi utunk során kapott élményekért. Ferrarát elhagyva az Emilia-Romagna régió csodálatos mozaikokkal díszített, kora keresztény műemlékeiben gazdag **Ravenna** volt az úti célunk. A mozaikművészetében híres Ravenna Theoderik-kori legnagyobb remekei az ariánus Sant Apollinare Nuovo székesegyházban tekinthetők meg. Az ablaksor fölött Krisztus csodái és kínszenvedése látható, az ablakok között 32 szent áll. A mártírok és szüzek körmenete a középen ülő Krisztus felé vonul. Az érett ravennai keresztény mozaikok legszebb

példái a San Vitale bazilika falait díszítik. Művészettörténészek ezeket a mozaikokat tartják a műfaj csúcának. A szentély fél-kupoláján lévő mozaikon Krisztus ül a világot jelképező kék gömbön, körülötte szentek, angyalok. Két oldalt látható a híres Justinianus és Theodóra mozaik. Kiemelkedők még Ábel és Melkizedek, valamint az Ábrahám és Izsák áldozatát bemutató képek. Ravennai sétánk után továbbindultunk Assisi felé, ahol Szent Ferenc és Szent Klára városának a megismerése volt a cél. Ellátogathattunk Szent Ferenc életének egy nagyon fontos állomáshelyére, a La Verna hegyre, ahol imádkozás közben megjelentek rajta a stigmák.

A következő nap dél-élelőttjét **Assisi** városában töltöttük, melyet 2000-ben a világörökség részévé nyilvánítottak. A római idők emlékei most is megtalálhatók itt, – a városfalak, a fórum, amfiteátrum és Minerva – mely ma a

Minerva feletti Szűz Mária templom néven ismeretes. Az Assisi Szent Ferenc-bazilika 13. századi templomegyüttes, benne található a szent sírja. A főhajóból kettős lépcső vezet a kriptába, ahol az oltár feletti kókoporsóban a szent maradványai, az oltár melletti falban pedig leghűségesebb követői – Ruffino, Angelo, Masseo, és Leone testvérek nyugszanak. Különös kegyelmi ajándékot is kaptunk, hiszen az előzetesen egyeztetett helyszín helyett itt, Szent Ferenc sírjánál ünnepelhetünk szentmisénket, kérve a szent közbenjárását, hogy hitünkben megerősödjünk, megújuljunk, s így Istennek tetsző életet éljünk. A szentmise után a Bazilikában megnéztük Giotto híres festményeit, sétát tettünk a középkori emlékeket hűségesen őrző városban, s gyönyörködtünk a csodálatos panorámban. A Bazilika mellett áll a kolostor

(folytatás a 7. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 6. oldalról)

53 román stílusú boltívvel, melyben jelenleg könyvtár és múzeum működik, amelyben a zarándokok által hozott ajándékok is elhelyezést kaptak. Felkerestük Szent Klárának, a Klarissza Rend alapítójának a templomát, ahol a sírja is található. Örömmel töltötte el a szívünket, amikor a templom egyik üvegablakán megpillanthattuk nemzeti címerünket. Ezt az üvegablakot a magyar állam ajándékozta a templomnak.

Kora délután rövid sétát tettünk az ismert festő, Luca Signorelli szülővárosában **Cortonában**, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik Toszkánára. A város szentje Cortonai Szent Margit, akit hamisan vádoltak, hajléktalanok, árva, prostitúcióból megtért vezeklők, és az egyedülálló anyák védőszentje. Szentélyében az előtt a kereszt előtt imádkozhattunk mi is, amely előtt Margit egykor oly sokat kérte az Urat, hogy nevezze őt „leányának”. Sírja és mumifikálódott teste is itt, a cortonai templom oltáránál látható, ahol bűnbánó éveit töltötte.

Péntek délelőtt Toszkánába és Európa legszebb gótikus városába Sienába utaztunk, amely Sienai Szent Katalin egyháztanító szülőhelye, akit a szüzeség, a bölcsesség és a vértanúság hármas koronájával ábrázolnak. Katalin Assisi Szent Ferencsel együtt Itália védőszentje, majd megkapta az egyházdoktor megtisztelő címet is. Kicsi kora óta nagyon szerette az Eucharisziát. Mindenért hálát adott és könnyű lélekkel ajánlotta fel szenvedéseit Krisztusnak, hogy kiengesztelje Őt népéért és megmentse az Egyházat a botrányoktól. Katalin megkapta azt a rendkívüli kegyelmi adományt, hogy élete utolsó hét esztendejében az Oltáriszentség lehetett egyedüli tápláléka. Tökéletes „vértanú” lett. Életműve az isteni gondviselésről szóló könyve, a Dialógus, melyet elragadtatásban diktált, mivel írni olvasni nem tudott. E képességét csak

jóval később misztikus módon kapta meg Krisztustól a stigmákkal együtt, de ezek kérésére láthatatlanok maradtak. Sok csodát is művelt, de a fizikai csodánál sokkal jelentősebbek voltak a lelkiekkel kapcsolatosak: olvasott a lelkekben, megrögzött bűnösök tértek meg, régi ellenségeskedések szűntek meg szavára. A Dómban, a Katalin koponyaereklyéjét őrző kápolna falának másik oldalán lévő oltárnál, szentmisében emlékeztünk meg róla és a nap szentjéről Edit Stein szűz és vértanúról, Európa társvédőszentjéről.

Siena arculata ma is ugyanolyan képet mutat, mint ahogyan azt a 13. és

14. században formázták. Megnéztük a város főbb látnivalóit: az Il Campo-t, vagyis a Főteret, ahol a városháza a Palazzo Pubblico áll, valamint a Dóm teret a Dómmal, amelyben körbe sétálva Michelangelo, Donatello, Bernini és Pisano alkotásaiban gyönyörködhettünk. A térről igazán szép kilátás nyílik a sienai dombvidékre. A hajdani várból lett városka sikátorszerű utcáin barangolva számos látnivalót fedeztünk fel, amely az ide zarándoklókat fogadja. Siena helyszíne még a Palio lóversenyeknek, amelyet minden év júniusában és augusztusában is megrendeznek. Siena-i barangolásunkat követően rövid látogatást tettünk **San Gimignano**ba a tornyok városába, ahol egykor 70 torony állt, s így a város szimbólumaivá váltak. Mára csak 13 lakótoronynak sikerült átvészelnie a történelem viharait. A városban szá-

mos templom található. Freskóik és szobraik, domborműveik a középkori művészet egyedülálló alkotásai. A délután folyamán még egy, a hit, az építészet, és a tudomány lenyűgöző csodája várt ránk **Pisá**-ban. Pisat a ferde tornya tette híressé: impozáns a téren a dóm (Duomo Santa Maria Assunta), a megsüllyedt harangtorony (Campanile), a keresztelőkápolna (Baptisterium) és a Campostano épületegyüttese monumentalitásával, a carrarai márványból készült burkolatok fényességével.

Szombati napunkat **Firenze** városának szenteltük, amely Toszkána mai székhelye. Reggeli után szálláshelyünkről, **Montecatini Terme**-ből vonattal utaztunk a számtalan történelmi és művészeti látványosságoknak otthont adó, s a „reneszánsz bölcsőjeként” is emlegetett településre, melynek belvárosát 1982-ben az UNESCO a világörökség részévé nyilvánította. Firenze Itália tündöklő ékszere, néha úgy tűnik, semmi sem változott itt a Mediciek óta – a zarándokok legnagyobb örömé-

re.

A dominikánus szerzetesek kezdeményezésére épült a **Santa Maria Novella**-bazilika, amely Firenze első gótikus temploma és egyben első bazilikája. Ebben a templomban emlékeztünk meg szentmisénkben a nap szentjéről, Szent Lőrinc diakónus és vértanúról, s kértük közbenjárását. Sétánk további állomása a Dóm tér, mely a város egyházi jellegű központja a középkortól egészen napjainkig. A **firenzei Dóm** díszes külseje és a látszólag egyszerű belső tér közötti kontraszt nem is lehetne nagyobb. Több gyönyörű festmény és síremlék ékesíti. A másik érdekesség a **Szent János keresztelőkápolna** nyolcszögletű kupolás épülete, szintén a Dóm téren található. Eredetileg Firenze székesegyháza volt, a toszkánai román ízlés valódi remeke. Három gyönyörű bronzka-

(folytatás a 8. oldalon ⇐)

(⇐ folytatás a 7. oldalról)

puja van, melyek Michelangelo szerint megérdemelnék, hogy a mennyország kapui legyenek.

Ezt követően a Mediciék gyűjteményéből keletkezett, művészeti kincseit és gazdagságát tekintve a világ egyik legnagyobb művészeti galériáját és képtárát, az **Uffizi** képtárat látogattuk meg, amely Giotto, Botticelli, Leonardo da Vinci, Michelangelo, Tiziano és Caravaggio képeivel a reneszánsz festményeinek gyűjteménye.

A Mediciék eredetileg hivatalnak építették a palotát, (az elnevezése is erre utal: „uffizi” olaszul hivatalt jelent,) a földszinten dolgoztak a tisztviselők, az emeleten pedig a műkincsek kaptak helyet. A képtár megtekintése után végigsétáltunk a híres **Ponte Vecchio**-n, vagyis az „**Öreg híd**”-on, Firenze belvárosában, mely az Arno folyón vezet át – két oldalán az ékszerkereskedők apró házacskáival. A hídon keresztül vezető titkos folyosó köti össze a Pitti-palotát és az Uffizi Galériát. Egyre fáradó csapatunk még ellátogatott az 1294-ben épült csodálatos

gótikus templomba, a **Szent Kereszt-ről nevezett** ferences templomba is, amely a neves firenzeiek „Pantheonja”. Itt nyugszik: Dante, Michelangelo, Galilei, Ghiberti, Rossini, Macchiavelli. A gótikus belső tér Giotto sugárzó freskói által vált lenyűgözővé.

Zarándoklatunk utolsó előtti napján, vasárnap Lombardia székhelyére, **Milánóba** utaztunk. Világhírét nemcsak operaházának köszönheti, hanem gótikus, csupa kőcsipke Dómjának illetve a **Santa Maria delle Grazie templomnak**, amely otthont ad Leonardo da Vinci híres festményének, **Az utolsó vacsorának**. A Bazilikában szentmisével ünnepeltük meg az Úr napját. A nyeregtetős templom homlokzata lombard gótikus stílusú, ezzel szemben a Bramante-féle díszes már-

ványkapuzat reneszánsz alkotás. A kolostorba a templomon keresztül lehet bejutni. A szerzetesek ebédlője, a **refektórium** túlsó, bal oldali falán látható Leonardo remeke **Az utolsó vacsora**. A 9 x 4,5 m-es freskó azt a drámai jelenetet örökíti meg, amikor Krisztus a 12 apostolnak kijelenti, hogy egyikük el fogja árulni őt. Közvetlenül a freskó felett, az oldalfalon balra, ismét egy magyar vonatkozású emléket találtunk: Jézus jobbán IV. Béla királyunk leánya, Szent Margit látható. Ábrázolása a milánói Sforza-család erős magyar kötődéseit fejezi ki. A család Visconti-ága révén ugyanis Ludovico Sforza is Árpád-házi leszármazott volt. Az utol-

só vacsora freskójával szembeni falon Donato Montorfano lombard stílusú festő műve a **Keresztre feszítés** falképe látható.

A Dóm a város egyik legfőbb látványossága, az olasz gótika mesterműve. Az épület homlokzata a stílusok sokféleségét tükrözi: az alsó rész reneszánsz-barokk, a felső pedig gótikus. A homlokzatot tornyocskákkal koronázott pillérek tagolják, a kapuk felett bibliai jeleneteket ábrázoló márvány domborművekre csodálkozhatunk.

A székesegyház a pillérsorok öt hosszanti és három kereszthajóra osztják. A templom építészeti középpontja a fő- és a kereszthajó találkozásában levő négyzet, fölötte tör az égnek a nyolcszögletű kupolatorony. A szentély benyúlik a kereszthajóba, csaknem a

kripta bronzkorlátjáig. A szentélykörüljáró jobb oldalán, az első boltszakaszból két ajtó is vezet a kriptába, amely a XVI. századi lombardiai történelem és a milánói egyházmegye nagy alakjának, Borromeo Szent Károly püspöknek síremlékét rejt magában. Milano legfontosabb nevezetességeit megcsodálva zarándokutunk utolsó estéjét a Gardató melletti **Solferino**-ban töltöttük.

Zarándoklatunk utolsó napján reggeli után a Garda-tóba nyúló **Sirmione**-ba utaztunk. **Itt felkerestük** a város jelképének számító, Scaligeri várat, amelyhez egy hídon lehet átmenni és így juthatunk el az óvárosba. A Vár tornyaiból elképesztően szép kilátás nyílik az óvárosra, és a környékre. A gyönyörű táj és a 65 fokos gyógyhatású hőforrás, amely a parttól kb. 300 méterre, 16 méteres mélységből tör fel, még különlegesebbé teszi a helyet.

Végül Palladio városában, Vicenza dél-nyugati hegyének tetején, a leghíresebb Mária szentélyben, **Madonna del Berico**-ban szentmise keretében adtunk hálát a zarándokút kegyelmi ajándékaiért. A hosszú utazás során na-

ponta csendültek fel ajkunkról a szép Mária és más egyházi énekek, imádkoztuk a szentolvasót, litániát és közösen elméltünk a nap szentjének életéről, tanításáról. Ezúton is köszönjük Bálint atyának mind a szervezésben nyújtott segítségét, mind pedig a zarándokút lelki vezetését, különösen is azt, hogy naponta volt lehetőségünk részt venni szentmisén. Köszönjük idegenvezetőnknek Horváth Zoltánnak is, aki nagy tudással, kedvességgel kalauzolt bennünket az út során. A világi és zarándokprogramokban egyaránt bővelkedő út során sok szép lelki élménnyel, látvánnyal és ismerettel gazdagodva, a kegyelmi ajándékokkal bővelkedve térhettünk haza otthonainkba.

A zarándokok nevében:

Salamon Károlyné

Sándor István vértanú boldoggá avatása

60 éve, 1953-ban végezték ki a koholt vádak alapján letartóztatott Sándor István szalézi szerzetest. Nem egyszerűen üldözött, vagy áldozat volt, hanem vértanú. Személyét példaképként állíthatjuk a mai fiatalok elé

Sándor István Szolnokon született 1914-ben, édesapja MÁV segédmunkás volt. 1931-ben a fémipari szakiskola elvégzése után vasesztérgályosként helyezkedett el.

1936-ban belépett a szalézi rendbe, mint laikus testvér. 1940-től 49-ig nyomdásztként dolgozott a rákospalotai szalézi nyomdában. Közben 1941 és 45 között kisebb megszakításokkal híradós katonaként a hadseregben szolgált. 1946-tól munkásfiatalokat vezetett a rákospalotai KIOE-ben, a Katolikus Ifjúság Munkásai Országos Egyesületében.

Sándor István lakhelye, s működésének fő színhelye a Clarisseum volt. Az Ybl Miklós által tervezett épület az Újpestet Rákospalotával összekötő közúti felüljáró mellett áll. Itt volt 1950 tavaszáig a szalézi rendház és a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet, amelyhez annak idején egy nagy park, egy cserkészotthonnak szolgáló ház, egy nyomda és több más épület tartozott.

A szaléziak a két világháború közötti években jelentős mértékben támogatták a katolikus munkásifjú mozgalom (KIOE) ügyét, az ország számos pontján a szalézi rendházakban működtek apostolkodó munkásifjú csoportok. Don Bosco fiai foglalkoztak a szegény sorsú munkásfiatalokkal, érthető tehát, ha az 1945-től egyre erősödő kommunista hatalom vetélytársat, mi több, kiirtandó ellenséget látott a rend tagjaiban. A „munkáshatalom” éppen azokra sújtott le a legkeményebben, akik önzetlenül azonosultak a proletár fiatalokkal és életüket szentelték az ő felemelkedésükre, erkölcsi, szakmai, kulturális képzésükre.

1950 tavaszán betiltották a rendek működését, de Sándor István továbbra is találkozott a fiatalokkal, kirándulósokat, összejöveteleket szervezett és hit-tant tanított.

Rendtársai nyugodt, csendes emberként emlékeznek rá, akinek nem kellett sem kiabálni, sem fegyelmezni, a pusztán imádságos jelenlétével nevelt - ez maga volt a keresztény élet magaskiskolája. Ő maga mindig nagyon ápolott volt, de a környezete, ahol élt és dolgozott, az is tiszta, rendes volt, és ezt a rendet és tisztaságot a rábízott nyomdász tanulóktól is megkövetelte. Nem volt szószátyár, tudott kellő időben beszélni és nagyon tudott hallgatni, amikor

mások beszéltek - talán pont ezért nem kellett neki szaladni senki után, ragadtak rá a gyerekek. Tudatosan készült a szalézi pályára, mint szerzetes testvér és olyan szintet ért el, ami őt emberileg is alkalmassá tette arra, hogy vezesse a fiatalokat.

Újpest főutcáján, az Árpád úton új kocsmát nyílt, ami a Pokol csárda nevet kapta. Bejáratánál ez volt olvasható: Lépjen be a Pokolba! A közelben volt a szaléziak Clarisseum nevű háza, ahol korábban az államosított szalézi nyomda és népes oratórium működött. Az ide érkező fiatalok vezetőjükkel együtt megállapították, hogy a kocsmák cégén látszó felirat kigúnyolja a hitüket, ezért másnap reggelre szuokkal bekenték a táblát. A kocsmák tulajdonosa kihívta az Államvédelmi Hatóságokat, akik nyomozókutyákkal érkeztek. A nyomok egyenesen a Clarisseumhoz

vezettek, ahol elfogtak egy diáklányt és kínzásokkal kiszedték belőle a csoport több tagjának és az őket vezető szerzetesnek a nevét.

A tartományfőnök rendtársaival előkészítette Sándor István testvér diszsidálását, de ő az utolsó pillanatban úgy érezte, nem menekülhet el, amikor tanítványai itthon életveszélyben vannak. Visszaadta a hamis iratokat és a pénzt és maradt. Álnéven bujkált Dániel Tibor szalézi kispap lakásán, és folytatta azt a lélekmentő munkát, amelyet a dolgozó magyar fiatalok érdekében fejtett ki. Letartóztatására 1952. július 28-án került sor házigazdájával, Dániel Tiborral együtt. A házmaster felesége okozta a vesztüket, aki felbontotta a leveleiket és besúgta őket illegális tevékenységért az Államvédelmi Hatóságnál.

1952 júliusában letartóztatták Sándor István szalézi testvért és társait, és az utolsó koncepciós perek egyikében ítélték el koholt vádak alapján. Az eljárás a Pártórség pere néven híresült el.

A Budapesti Hadbíróság 1952. október 28-án tárgyalta az ügyet. Sándor Istvánt kötél általi halálra ítélték. A halálos ítéletet 1953. június 8-án 21 óra 10 perckor hajtották végre. Legnagyobb valószínűséggel a Rákoskeresztúri Köztemető 301-es parcellájában hantolták el. A Sándor Istvánra kiszabott halálos ítéletet csak 1994-ben semmisítették meg.

A mártír sorsú szerzetes boldoggá avatásának egyházmegyei eljárása 2006-ban kezdődött és 2007-ben fejeződött be. Ez idő alatt számos tanút hallgattak meg. Ennek folytatásaként a szentszéki eljárás 2008-ban kezdődött meg, a bíborosok kollégiumának döntése idén január 15-én született meg.

A pápa március 27-én fogadta Angelo Amatót, és engedélyezte 63 új boldog dekrétumának kihirdetését. Közöttük volt az is, amely elismerte Sándor István vértanúságát.

Görögkatolikus püspök először Zalaegerszegen, a 20. Családfesztiválon

Kocsis Fülöp hajdúdorogi görögkatolikus püspököt apátplébánosunk, Stróber László köszöntötte és felkérte előadása megtartására.

A püspökatyá ezzel az imádsággal kezdte előadását:

„Mennyei király, vigasztaló, igazságnak lelke, ki mindenütt jelen vagy, és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, jöjj el és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, és üdvözítsd Jóságos a mi lelkünket. Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.”

Kocsis Fülöp előadása során elmondta:

Görögkatolikus egyházunk néhány évvel ezelőtt, egy nagy lélegzétvétel után 3 gyermekvédelmi intézményt hozott létre, illetve működő intézményt vett át, és azt fejlesztettük tovább.

Amikor püspökké választottak – mint egyszerű szerzetes – belecsöppentem abba a helyzetbe, hogy görögkatolikus egyházunk által fenntartott iskolákat, intézményeket kell vezetni. Pár év eltelt, míg megtanultam, hogyan kell ezeket az intézményeket vezetni. Nem tettünk mást a munkatársaimmal, paptársakkal, apostol társakkal együtt, mint az adott lehetőségeket és szükségletet látva próbáltuk minél hatékonyabban és minél szélesebb módon, szélesebb körben továbbadni az evangéliumot. Így jutottunk el oda, hogy ma már nemcsak iskoláink vannak, hanem szociális intézményeink is: az öregek otthona, öregekről való gondoskodás, házi gondoskodás mellett a gyermekvédelem is feladatunk lett.

Összesen 3 **gyermekvédelmi hálózatunk** van. Létrehoztuk a Szent Lukács Szeretszolgálatot, amely az összes szociális intézményünknek a felügyeletét látja el: szakmai és valószínűleg felügyeleti szervként, és ezen

belül a gyermekvédelem 3 helyen: Szabolcsban (ez Nyíregyháza és környéke), Hajdúnánáson (ide tartozik Téglás és Hajdúdorog), illetve Debrecenben, amely a Debrecen környéki otthonokat foglalja magába.

A **lakásotthon** szó lehet nem mindenkinek világos kifejezés, pedig egy nagyon szerencsés elnevezés arra, amikor a nem családban élő gyermeket nem nagy intézményben, hanem több kicsi, 10-12 fős családi környezetben neveljük. A lakásotthonban 10-18 éves korú gyermekek vannak. Ez a jövő útja.

Ma már nagyon kevés az a régi fajta **nevelőintézet**, vagy gyermekotthon, ahol 50, netán 100 gyermeket

együtt nevelnek. Árvaházak voltak ilyenek, ezeket átszervezzük és lakásotthonokba visszük a gyermekeket. Emellett nagyon jelentősen felfejlődött Magyarországon a **nevelőszülői hálózat**, amely azt jelenti, hogy családok, házaspárok magukhoz fogadnak gyerekeket. Nem örökbe fogadnak, hanem néhány évre nevelésbe vesznek, egyet, kettőt, 3-4-et, hivatalosan csak 4-et lehet, de ha testvérek vannak együtt, akkor 5-6-ot is esetleg magukhoz vehetnek.

Van olyan egyház, amely a gyermekvédelembe bekapcsolódva csak a nevelőszülői hálózatot vette át. A másik változat a lakásotthon, ahol 10-12 gyermek van, s őket hivatásos pedagógusok nevelik. Éjjel és nappal is kell, hogy legyen velük 2 nevelő, tehát egy

lakásotthonra legalább 4-5, esetleg 6 személy is szükséges. A nevelésnek ez a módja tehát sokkal költségesebb. Ezt azért említem, mert fontosnak tartottuk, hogy a hatékonyság érdekében mi mind a kettőt átvegyük, tehát a lakásotthonokat, és a nevelőszülői hálózatot is.

Talán kevesen gondolnak arra, hogy ezeknél a félárva, vagy árva, családból kiszakított gyermekekénél milyen fontos a saját szülővel, az édesszülővel való kapcsolattartás. Még akkor is, ha olyan helyzet teremtődött a családban, hogy a gyermekvédelmi szakszolgálat elrendeli, hogy a gyerekeket, vagy a testvéreket el kell onnan hozni. Se fűtés, se iskoláztatás, se ruháztatás, az egészségi körülmények nincsenek olyan szinten, hogy ott gyermeket lehessen nevelni. Vagy alkoholisták a szülők, vagy börtönben vannak, a gyerekeket pedig el kell hozni, s ekkor kerülnek be ezekbe a lakásotthonokba, de csak addig, amíg a nevelőszülőkhöz nem juttatjuk őket, mert a nevelőszülők környezetében nyilván jobb körülmények vannak, mint a lakásotthonokban, de ők is csak addig neveljék a gyerekeket, amíg vissza nem lehet adni az édes szülőknél. Ebben az egész gyermekvédelmi hálózatban: nevelőszülői és gyermekszülői hálózatában az a cél, hogy visszavezessük őket az édes szülőkhöz. Döbbenetes élmény azt látni, hogy a gyermekek, bármilyen sorsuk volt korábban, szívvel-lélekkel ragaszkodnak a saját édes szüleikhez. Nem veszik észre – Istennek hála – a saját szüleiknek a hibáit, kegyetlenkedéseiket, embertelenségeit, azt látják, hogy ő az én édesapám, édesanyám, őrá én felnézek.

Természetesen nemcsak a gyerekekkel, hanem elsősorban a nevelőszülőkkel foglalkozunk. A nevelőszülők számára létre tudtunk hozni egy **akkreditált nevelőszülői képző**

(folytatás a 11. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 10. oldalról)

intézetet, amely a hittudományi főiskolánk mellett működik. Az evangéliumi küldetésünk a szülőkhöz is szól.

Fontos, hogy minden lakásotthonban saját pap legyen. Egy pap több otthonnak is a **lelkivezetője**, legalább egy héten egyszer meglátogatja őket, beszélget velük. Nem könnyű szóra bírni a kamasz fiatalokat, mert tüskések, zárkóztak, de ha látják, hogy valaki érdeklődik irántuk, beszélget velük, figyel rájuk, akkor megnyílnak, és ez alapvetően megváltoztatta az otthonnak az alaphangulatát. Nem az a szándékunk, hogy katolikussá, görögkatolikussá tegyük őket, hanem, hogy a lelküket tudjuk megérinteni, mert a gyermekek nevelése is a lelkeken keresztül történik. Gyermekkorban a rossz családi körülmények között nem kapják meg azokat az első kezdeti szeretetelemeket, amelyekből kialakul a felnőtt embernek is a szeretetre való nyitottsága, annak a képessége. A lelkészek feladata tehát nagyon fontos ezen a területen.

A kispapokat is bekapcsoljuk ebbe a munkába, mégpedig úgy, hogy nemcsak elmennek látogatni otthonokba, hanem egy-egy félét ilyen otthonokban kell tölteniük. A papnevelés közepén, 3 év szeminárium után elküldjük őket a világba. Fél évet külföldön kell tölteni, fél évet pedig Magyarországon, valamilyen szociális intézményben. Ha az ember közösségben él, jobban kifejlődik a személyisége, ezért nagyon fontos, hogy nem a nagy intézményekben neveljük az árva gyermekeket, vagy a családból kiszakított gyermekeket, ahol mindent meg lehet adni (kenyeret, enni-, innivalót, játékokat, oktatást) nekik, de a leglényegesebb, az **érzelmi kötődés** hiányzik.

A lakásotthonainkban megpróbáljuk a családi légkört megteremteni, közben pedig az egyháznak nagyon nagy feladata, hogy azokkal a szülőkkel is törődjünk, akiket fel kell készíteni arra, hogy fogadják vissza a gyermekeiket. Nagyon nehéz mun-

ka, de azt látom, hogy az emberekben sokkal nagyobb nyitottság van, mint gondolnánk. A felnőtt emberekben is megnyitja a belső érzelmi kapukat, ha azt látják, hogy valaki foglalkozik velük, hogyha valaki ellátja őket, figyel rájuk, stb.

A nevelőszülőknek tudatában kell lenniük annak, hogy egyszer a gyerekeket vissza kell adni az édes szüleiknek, és egy rossz szót sem mondhatnak a gyermek szüleire.

A lakásotthonokban nálunk rendnek kell lenni, **kultikus rendnek**: az ünnepeket szépen megünnepeljük, az étkezések családi közegben történnek. Családi ünnepeket, névnapot, születésnapot, egyházi ünnepeket meg kell tartani. Az erre való fogékonyság is ki kell, hogy alakuljon bennük.

Dolgozni tanítjuk a gyermekeket. Minden egyes lakásotthonhoz kertek tartoznak, gyümölcsfákkal, zöldséges kerttel, hogy megismerjék ezeket a dolgokat is. Éppen ilyen megfontolásból a konyhát is ők maguk látják el -természetesen a nevelőszülők segítségével. Nemcsak a szükségletüket elégítjük ki, hanem a munka által tudjuk őket értékes emberré nevelni.

Istennel való kapcsolatuk kialakítása miatt elvisszük őket templomokba, lelkigyakorlatokra, Máriapócsra. Ez arra is jó, hogy az Istennel való kapcsolatuk erősödjön, az Istenben bízni, mert akkor tudnak önmagukban is bízni. Ezeknek a gyermekeknek az egyik legnagyobb hiányossága, hogy saját magukat nem értékelik. Az önszeretet hiánya gátolja, hogy felismerjem, Isten szeret engem.

Az **előadást követő beszélgetés során** elmondta: Még mindig vannak olyan területek, ahol nagyon sokat kell tennünk. Ilyen a hajléktalanok gondozása, a lelki gondozás, a telefonos lelki segélynyújtás, a drogosok rehabilitációja. Oly sok terület van, ahol még lépnünk kellene. De azt is látom, hogy az Úristen ad hozzá erőt, ad hozzá embert. Ahol keresztény, józan

gondolkodású városi vagy megyei vezetés van, ott szívesen közreműködtek abban, hogy **átvettük az állami intézményeket**. A józan gondolkodású emberek számára egyértelmű, hogy sokkal jobb körülményeket tudnak teremteni, mint az államiak. Nem anyagilag, hanem lelkileg, érzelmileg.

Az egyház sokkal kisebb apparátussal dolgozik, míg egy megyeházán rengeteg hivatalnokra van szükség. Az egyház rábízta a lelkészre a feladatot, vannak önkéntes munkatársak, és ezért gazdaságosabban működtethető.

Az előítéletekről, a nehézsorsú gyerekekről mondta: Ne ellenséggé nézzünk rájuk, mert mit várunk attól a gyerektől, akinek apja börtönben van, az anyja prostituált. Majd ő lesz az erkölcs öre? Haragudjak arra a gyerekre, aki szerencsétlenül ilyen körülmények közt nő fel? A legkegyetlenebb dolog lenne, és azt mondani, hogy téged nem szeretlek, mert apád, anyád ilyen volt. Tehát ezeket mind tudatosan át kell formálni a gondolkodásunkban. Nem véletlenül mondta Krisztus, hogy szeresd ellenségedet. Ez nem túlzás, ez a keresztényi kötelességünk. Hiszen kiderül, hogy az ellenség sem ellenség, hanem áldozat, a körülményeknek, leginkább a sátánnak az áldozata. Tudni kell külön választani a bűnt és a bűnöst, és a bűnt utálni, és bűnöst pedig szeretni kell.

A görögkatolikus papnevelésről így vélekedik: Amikor felvesszünk egy kispapot, 18 éves fiú, az érettségit megszerezte, diákpadból jött a szemináriumba, nem ismeri az életet, éretlen. Emiatt beiktattunk egy egyéves előkészítőt, és utána kezdi a teológiát. Később kiküldjük az életbe, hogy tapasztalatot gyűjtsön. Nem mehet haza, nem kap támogatást, meg kell élnie, dolgozni kell, és közben pedig ilyen szociális intézményben tölt el fél évet, fél évet pedig külföldön. Akkor már tényleg jobban belelát az életbe, korosodik, érlelődik.

Molnár Lajos

Részletek a Szentírás ritkábban forgatott könyveiből

A Biblia minden könyvében Isten szól hozzánk, a kinyilatkoztatást, Isten üdvözítő tervét e könyvekből ismerhetjük meg. A könyvek között nemcsak terjedelmi eltérések találhatók, hanem keletkezésüknek, leírásuknak időpontja, körülményei és nyelvezetük is különböző. Természetes tehát, hogy a könyvek közül az érthetőbb, az olvashatóbb részeket forgatjuk szívesen. Ezzel háttérbe szorítjuk azokat a részeket, amelyek szintén hozzánk szólnak, szintén sugalmazottak, a mi lelki fejlődésünk érdekében írták le, de nehezen érthetőek, vagy távol állnak világunktól. Ezek a részletek is hasznosak számunkra, figyeljünk rájuk!

A kispróféták 12 könyve is – Jónás könyvének kivételével – a ritkábban olvasottak közé tartozik. A kis jelző itt nem a próféták jelentőségét, hatását mutatja, hanem azt, hogy az általuk vagy róluk írt könyv terjedelme kicsi. Ezen írásokban is találunk intő jeleket, figyelmeztetéseket, fontos mondanivalót, tanúságokat. Lapozzunk hát bele ezekben a könyvekbe is!

Ozeás könyve

„Isten vagyok, nem ember ... és nem szeretem a pusztítást” (Oz 11,9)

Terjedelmét tekintve a kispróféták könyvei között nem is olyan kicsi. Ráadásul Herbert Haag szerint az Ószövetség egyik legnehezebben értelmezhető könyve. Benne a próféta tragikus sorsát, a választott nép viselkedését és az Isten irgalmát ismerhetjük meg. Tudjuk, hogy Isten küldöttei, a próféták – az igazság kimondása, bemutatása érdekében – meglepő, sokszor drasztikus lépésre (mai szóval médiabotrányra) kényszerülnek az ingerküszöb átlépése érdekében. A morális, politikai, vallási válságban lévő Izraelhez Ozeás nemcsak szóval, szimbolikus cselekedetekkel szól, hanem tragikus házasságán keresztül is az Isten és a választott nép kapcsolatát, annak változását mutatja be.

Az Úr szövetséget kötött választott népével, kiszabadította az egyiptomi fogságból, végig vezette és táplálta a pusztai vándorlás idején, hazaként egy bőségesen termő vidéket, Kánaánt adta, megvédte őket a filiszteusoktól, edomitáktól, moabitáktól. „Puha kötelékekkel vonzottam őket, a szeretet kötelékeivel. Olyan voltam hozzájuk, mint aki arcához emeli a csecsemőt; lehajoltam hozzá, enni adtam neki.” (Oz 11,4)

De a nép – vezetőivel együtt – elfordult Istentől, nem tartotta be intelmét, parancsait, hűtlen lett Hozzá, idegen istenekhez pártolt. „Népem gyöngye a hűtlenség miatt” (Oz 11,7) „Letért az útjáról Izrael, mint a csökönyös igástehén. Hogyan táplálja hát az

Úr, mint a bárányt a tágas mezőn?” (Oz 4,16) „Tanítottam őket, megerősítettem karjukat, ők mégis gonoszat forralnak ellenem” (Oz 7,15).

Az ember nehezen viseli, ha szemébe mondják az igazságot, ha szemére

vetik bűneit. Így volt ez Ozeás idejében is, ezért mondják rá: „Bolond a próféta, esztét vesztette a lélek embere!” (Oz 9,7).

Izrael hűtlenül elhagyta Istenét, idegen istenekhez, bálványokhoz fordult „nyakékkal és függővel díszítette magát, úgy ment szeretői után. Rólam pedig megfélekedett! – mondja az Úr.” (Oz 2,15b) annak reményében, hogy Isten parancsaitól megszabadulva jobb lesz a sora: „és kicsapongásra adták ma-

gukat” (Oz 4,11), „a király a vezérével rogyadozik a tüzes bortól, és gonoszokkal cimborál” (Oz 7,5), de a bálványok nem tudnak az embereknek segíteni.

A vallási életben megtapasztalt hűtlenség az élet minden területére kiárad, ezért panaszolja a próféta: „Nincsen az országban hűség és szeretet, s az Urat sem ismerik többé. Mindenütt csak átok és hazugság, gyilkosság és lopás, házasságtörés és erőszak, szüntelen vérontás.” (Oz 4,2)

Mit tegyen az Ember, ha megcsalja házastársa, ha elhagyja barátja, ha hűtlen és hálátlan gyermeke, becsapja munkatársa? Mit tegyen házastársával, barátjával, munkatársával, hogyan viszonyuljon hozzá? Mit tegyen az Isten választott népével és mit tegyen velünk? „Mit tegyek veled, Júda? Hűséged, mint a reggeli felhő, és mint a harmat, hamar tovatűnik. Ezért szabdaltam fel őket a próféták által” (Oz 6,4-5) „Menteni akarom őket, ők meg hazugságokat beszélnek ellenem” (Oz 7,13)

Könnyen megbotránkozunk a választott nép hűtlenségén, hálátlanságán, amiért elhagyta Istenét, akitől a földjét, szabadságát kapta, akivel szövetséget kötött. Mielőtt hamar ítéletet mondanánk, nézzünk magunkba: hányszor szegjük meg ígéretünket, amelyet másoknak tettünk (felhívlak, elmegyek, beugrok hozzád, megcsinálom...), elhatározásainkat, amit

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 12. oldalról)

magunknak tettünk (mától-honaptól másként teszem), évenként megújított keresztségi fogadalmunkat, lelkiismeretvizsgálat és gyónás közbeni elhatározásainkat. Hűtlenségünk, hálátlanságunk miatt méltán fordulhatna el tőlünk Istenünk, tetteiért megfizetne nekünk.

Saját életében is azt éli meg Ozeás, amit az Úr: ahogy hűtlen felesége becsapja, megcsalja őt, Izrael népe is hasonlóképpel becsapja, megcsalja az ő Urát, Istenét. A prófétát felesége a jobb élet reményében hagyja el: „Elmegyek a szeretőim után, akik kenyeret és vizet adnak nekem, gyapjút és lent, italt és olajat.” (Oz 2,7) De hamarosan visszatér, mert nem találja szeretőit, akikben bízott: „Keresi majd szeretőit, de nem leli őket, hiába kutatja, nem találja meg soha. Akkor így szól: 'Elmegyek, visszatérek előző férjemhez, mert jobb volt nekem régen, mint most.'” (Oz

2,9) Hűtlensége ellenére Ozeás visszafogadja őt. Meg tudunk-e bocsátani azoknak, akik hűtlenek lettek hozzánk bármiben, vagy becsaptak? Tettüket elraktározzuk agyunkban, szívünkben egy életre, néha még fel is emlegetjük magunkban, hogy ne felejtjük el.

Mi csábította Izrael a bűnre, a hűtlenségre? És mi csábítja az embert azóta is? A próféta szerint – többek között – a túlzott gazdagság, amihez nem párosult lelki nagyság: „Dús szőlő volt Izrael, bőséges termést hozott; de minél több volt a gyümölcse, annál több oltárt emelt; minél gazdagabb lett a földje, annál több bálványoszlopot állított benne.” (Oz 10,1) Másrészt a kicsapongó élet: A bor mértéktelen fogyasztása, ami megcsalja az embert és elveszi az eszét. (Oz 4,11).

A szemet szemért, fogat-fogért elvnek, az igazság érzetnek ellentmondva cselekszik az Úr: „Nem hagyom, hogy fellobbanjon haragom: Efraimot nem

pusztítom el többé, mert Isten vagyok, nem ember; a körödben élő Szent, és nem szeretem a pusztítást.” (Oz 11,9) „Eljegyezek magamnak örökre, eljegyezek igazsággal, törvénnyel, jósággal és szeretettel. Eljegyezek hűséggel, hogy megismerd az Urat.” (Oz 2,21-22)

Ozeás így figyelmeztet: „ideje, hogy az Urat keressétek, míg el nem jön, és az igazságra nem tanít titeket”. Oz 10,12) „Te pedig térj vissza Istenedhez, maradj hűséges, tartsd meg a törvényt, s mindig a te Istenedben reménykedjél.” (Oz 12,7)

Ahogy a könyv nemcsak Izrael hűtlenségéről, hálátlanságáról szól, hanem rólunk is, az Ember hálátlanságáról, a reményünk is az, ami Izraelé: Isten nem szereti a pusztítást, még akkor sem, ha az igazság ezt követelné, meg akar gyógyítani minket, ha hagyjuk, csak kérnünk kell: „Végy el minden gonoszságot, hogy elnyerjük a jót” (Oz 14,3)

Titi

A hónap szentje:

Borgia Szent Ferenc (a „szent herceg” 1510-1572)

„Tudtam, hogy nagyon tökéletes férfi, s Isten nagy kegyelmekkel áldotta meg és halmozta el. Az Úr ugyanis már ebben az életben is viszonzta neki, hogy érte olyan sokat feláldozott.”
(Nagy Szent Teréz)

Spanyolország szentje, a katolikus Ferdinánd király dédunokája. Édesanyja, Assisi Szent Ferenc iránti tiszteletből adta fiának a Ferenc nevet. Tíz éves korától érsek nagybátyja nevelte, mivel édesanyját korán elveszítette. Tizen-nyolc évesen már V. Károly udvarába került és nemsokára a király barátságát is megnyerte. Itt vette feleségül egyik udvarhölgyét és házasságukból nyolc gyermek született.

Amikor Izabella császárné váratlanul meghalt, Ferenc kísérte koporsóját Granadába és ő azonosította holttestét. Ez az élmény annyira felkavarta, hogy elfordult korábbi életétől, de komolyabb lépésekre még nem gondolt. Katalónia alkirálya lett, majd apjától átvette a Gandia hercegséget. Azonban felesége halála elindította azon az úton, amely már érlelődött szívében. Loyolai Szent Ignációt kérte felvételét a Jézus Társaságba. Így lett 1546. október 9-én a rend tagja, azonban még teljesen titokban. Gondoskodott

minden gyermekéről, teológiát tanult. Szigorú életet élt és védte nyíltan a rendet az akkor még gyakori támadásoktól. Öt évig készülődött titokban, közben mindent elrendezett, megszerezte a császár beleegyezését, lemondott minden hivataláról és hamarosan pappá szentelték.

Negyvenkét éves volt, amikor néhány társával egy szegény kolostort alapított. Itt élt szegénységben és önmegtartóztatásban. Mezítláb járta az utcákat, ahol korábban alkirályként látták. Az emberek tisztelték és tétet hajtva kérték áldását, amerre csak járt.

Szívügye azonban a missziós munka volt, ezért nagyon sokfelé járt, hatalmas területeket nyitott meg a missziós munka számára. Nem hanyagolta el rendjét sem, az állandó imádság és böjtölés segítette abban, hogy a felebaráti szeretet határtalanul megvalósuljon életében.

Amikor érezte, hogy legyengült szervezete már nem bírja sokáig a földi szolgálatot, visszatért Rómába és innen indult az Örök Hazába.

„Úton vagyok ama végső utazásomban, amelyről nem jön vissza senki.”

Nátrán Józsefné

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Horváth Amina Mirella, Szili Ramóna, Szili Laura, Tamási Gábor, Nemes Levente, Molnár Izabella, Takács Ármin Sándor, Horváth Armand, Márovics Hunor Balázs, Illés Denisz Rómeó

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyház-
községünk legifjabb tagjait! Isten éltesse
őket sokáig!*

Házasságkötés

Cseh Zoltán László – Sipos Eszter, Bolla Gábor – Stimecz Anita, Fazekas Csaba László – Büki Andrea, Kovács Balázs – Németh Szandra, Luczi Dániel – dr. Órás Zsuzsanna, Dancs Gábor – Kovács Judit, Kustán Dániel – Fodor Melinda, Nagy József Milán – Talabér Vera, Lipics István – Paucs Renáta, Bokor Balázs – Farkas Andrea, dr. Kis László András – dr. Bikali Bernadett, Török Ernő – Molnár Nikolett, Koppány Gábor – Balogh Eszter

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Simon József (1941), Balogh Lajos (1926), Nagy István (1927), Milei István (1921), özv. Óvári Jenőné sz. Ambrus Márta (1931), özv. Kereszturi Mártonné sz. Králl Julianna (1930), özv. Németh Kálmánné sz. Bicsák Mária (1926), Németh Zoltán (1947), özv. Düh Ferencné sz. Kiss Gizella (1934), Kuzma Ferenc (1946), özv. Salamon Jánosné Molnár Júlianna (1926), Kiss Zoltán János (1943), özv. Szabó Miklósné sz. Varga Ilona (1920), özv. Hájm Aladár Gézáné sz. Szkopovi Irén (1923), özv. Szabó Ferencné sz. Bazsika Irén (1938), Jakab István (1940), Orsós László (1949), Gombkötő Lajosné sz. Nagy Matild (1924), Bakonyi Istvánné sz. Soós Mária (1932)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Felhívás!

Mintegy 25 évvel ezelőtt kezdődött a Mária Magdolna Plébánián az az ifjúsági közösség és énekkar, melynek még a mai napig él a folytatása. A Jóisten az, aki összehozott bennünket annak idején és aki még most is összeköt. Ha a mindennapjainkban nem is tudunk találkozni, a szentmisében és imádságainkban megemlékezhetünk egymásról és együtt lehetünk.

Azóta nagyon sok minden történt velünk. Szeretnénk, ha újra személyesen találkozoznánk 2013. november 23-án 14 órakor a Mária Mag-

dolna plébánia-templomban egy hálaadó szentmisén, melyet Stróber László atya celebrál.

Utána lesz lehetőségünk beszélgetni a plébánia közösségi termében, régi fényképeket, videókat nézni, ha tudtok hozni. 13³⁰-tól énekpróba a templomban. Mindenkit szeretettel várunk, aki ennek a nagy közösségnek bármilyen módon tagja volt az elmúlt 25 évben. Kérlek Benneteket továbbítsátok egymásnak ezt az üzenetet. Jelezzetek vissza a tompam@zalaszam.hu címre.

Szeretettel, imádsággal és nagy örömmel várva a találkozást: a szervezők

Megjelent a Szombathelyi Egyházmegye 2014. évi kalendáriuma

Megújult külsővel és tartalommal várja az olvasókat a Szombathelyi Egyházmegye 2014. évi kalendáriuma. A színes képekkel illusztrált kiadványban olyan témák olvashatók, mint Keresztény egészségmegőrzés, avagy hogyan vigyázzunk magunkra és egészségünkre keresztényi módon, hogyan éljünk a hétköznapokban? Egy többgyermekes kőszegi család gyakorlati tapasztalatait osztja meg az olvasóval a napi imádsággal kapcsolatban. A kalendárium olvasói megtanulhatják imádkozni a Hétfájdalmú Szűzanya rózsafüzérért, sőt megismerkedhetnek annak történetével, a kibehói Szűzanya-jelenésekkel is.

A 2014. évi kiadványban a II. János Pál Katolikus Kollégium diákjai vallanak arról, hogy keresztény fiataalként milyen váratlan vagy örömteli helyzeteket élhetnek meg hitükkel kapcsolatban az egyetemen.

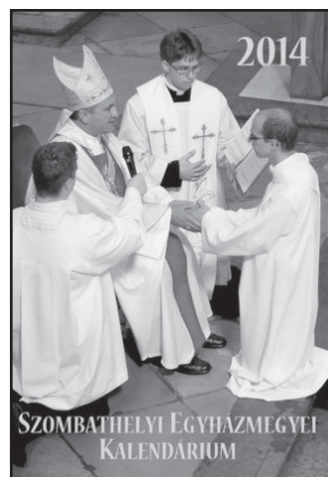
A jövő évi kalendáriumban szintén helyet kaptak az ún. állandó részek, a hívők által nagyon kedvelt tanulságos történetek és novellák a hitről, a szeretetről és a családról, magyar szerzők istenes versei és természetesen a viccek is.

Interjút olvashatnak Konkoly István püspök atyával, Tibola Imre nagypréposttal és P. Szabó Alajos atyával, bepillanthatnak a püspöki hivatal munkatársainak és győri szeminárium diákjainak mindennapjaiba, és azt is megtudhatják, hogyan

imádkozik egy lelkipásztor.

A háziasszonyoknak receptek, praktikus konyhai tippek, trükkök és tanácsok várják, míg a gyerekeknek kifestőkkel és útvonalkeresőkkel kedveskedünk.

A Szombathelyi Egyházmegye 2014. évi kalendáriuma 550 Ft-os áron megvásárolható a Mária Magdolna templomban.

Szent Gellért napi zarándoklaton a Mindszenty-iskola diákjai, tanárai

Ebben a tanévben is szentmisével egybekötött zarándoklaton vettünk részt a katolikus iskolák védőszentjének, Szent Gellért püspöknek a szeptember 24-i emléknapján.

A lelki ráhangolódást elősegítő előzetes feladatokat is kaptunk. A Szombathelyi Egyházmegyében dr. Veres András püspök atya a Hit évére való tekintettel arra buzdított bennünket, hogy figyeljünk fel az elődeink által állított útszéli keresztekre, egyáltalán a lakóhelyünkön található köztéri keresztekre, és vegyük gondjainkba őket. Ehhez a kezdeményezéshez kapcsolódóan készíthettünk mi is irodalmi alkotásokat, fényképeket, rajzokat, képzőművészeti alkotásokat a keresztről és a keresztthordozásról. A legszebb munkákból kiállítás nyílik az iskola aulájában, ill. megjelentetik azokat az iskolaújságunkban, A Szív Szavában.

A zarándoklat napján gyönyörű idő várt bennünket. Örömmel teli szívvel indultunk útra, hogy osztálytársainkkal együtt egy lelkiekben is megerősítő, szép napot töltsünk együtt. Külön túrztak az alsós tagozatosok, a felsősök és a gimnazisták. A legkisebbek a 2004-ben a Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletére és Mindszenty József bíboros emlékére felszentelt Zalaegerszeg-kertvárosi templomban vettek részt szentmisén. A szertartás keretében Kürnyek Róbert atya megáldotta a zarándokzászlókat. A kisdíjak Jánka-hegyet járták be osztályonként, közben különféle feladatokat teljesítettek.

A felsősök reggel szentmisével kezdték a napot az iskola kápolnájában, melyet Stróber László apát, esperes-plébános celebrált. Utána osztályonként indultunk a zarándoklatra, ahol a kirándulás közben 4 állomáson kellett ügyességünket megmutatni. Az első megállónál az volt a feladatunk, hogy szétvágott képeket

kellett összeilleszteniünk és arról beszélnünk. A következő feladványunk a zalaegerszegi parkerdei játszótérnél volt, ahol egy elrejtett borítékban lévő szavakból két mondatot raktunk ki, melyek az aznapi evangéliumban szerepeltek. A 3. feladat során elméleti kérdésekre válaszoltunk. Végül a csácsi templomban totót töltöttünk ki. Zarándoklatunk úticélja a Csurgó-kút (Mária-forrás) volt. Itt megpihentünk, jót játszottunk, és elmondtuk közösen egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet.

A gimnazisták a bazitai Tv-toronyhoz zarándokoltak. Az osztályok egymás után 5-10 perccel indultak, szintén négy állomást érintettek. Az első helyen 4 képet és két szöveget kellett időre összerakni, mert csak így kaphatta meg egy-egy osztály a maximális pontszámot. Itt sokan „elbuktak”. A második állomáson már könnyebb dolguk volt a diákoknak, mert 3 rövid bibliai idézetben kellett 1-1 tárgyi tévedést észrevenni, és megmondani a helyes választ. A harmadik helyen ügyességi feladat várta a diákokat. Sőt a tanulók itt két nagyon hasonló feladat közül választhattak is: meghatározott távolságból el kellett találni

egy képet a fán kavicssal, vagy pedig egy bizonyos távból át kellett dobni a labdát egy hullahopp-karikán. Valószínűleg minden osztály a másodikikat választhatta. A negyedik és egyben utolsó állomáson „Mi bennük az azonos?”-címszóval fel voltak sorolva szavak, települések és egyéb dolgok, és ki kellett találni, hogy mi kötik azokhoz. A Tv-toronyhoz érkezve egy rövid kis gitáros misével, melyet Grácián atya mutatott be, zártuk a kirándulást, és immáron lelkileg feltöltődve indultunk vissza a városba.

Összegzésként elmondható, hogy a diákok lelkesen vettek részt ezen a szép napon a zarándoklaton. Örültek, hogyha csak pár órára is, de elszakadhattak az iskolapadtól, a tanulástól, kihasználva a jó időt, élvezhették az őszi napsütést és egymás társaságát.

Köszönjük Istennek, hogy balesetmentesen megtettük ezt a tartalmas kirándulást, és sok-sok élményt szereztünk. Kérjük, hogy a következő években is ilyen jól sikerüljön a Szent Gellért napi zarándoklat

*Káli Rebeka, Dávid Andrea
Mindszenty Iskola*

Lelekipásztori munkatársak lelki gyakorlatlata

Az egyházmegye területén élő, tevékenykedő lelekipásztori munkatársak éves lelki gyakorlatlata.

Időpontja: 2013. november 15-17. (péntek este 18 órától vasárnap 14 óráig)

Vezet: dr. Martos Levente Balázs

Részvételi díj szállással és teljes ellátással: 5.000,- Ft/fő

Jelentkezési határidő: november 5.

Egyházi szolgálattevők sekrestyések és gondnokok továbbképzése

2013. november 16-án szombaton a Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémián, kezdés 9 órakor.

A továbbképzés ezen alkalmán az adventi és karácsonyi idővel kapcsolatos liturgikus ismereteket és tennivalókat tekintjük át.

Részvételi díj ebédrel: 1.000,- Ft/fő

Jelentkezési határidő: november 5.

Lektorok képzése

2013. november 16-án szombaton a Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémián, kezdés 9 órakor.

Az egyházmegye területén szolgálatot teljesítő lektorok retorikai, liturgikai és biblikus képzése. Részvételi díj ebédrel két alkalomra: 1.500,- Ft/fő

Jelentkezési határidő: november 5.

Jelentkezni lehet:

Martineum Felnőttképző Akadémia Szombathely, Karmelita u. 1.
Tel: 94/514-354

Fax: 94/514-341

E-mail: markovits@martineum.hu

<http://www.martinus.hu/>

Mindszenty engesztelő imanap Csehimindszenten, a Mindenszentek-templomban

Minden hónap 29-én engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában. Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért.

Közös liturgikus program:

18⁰⁰ Keresztút a templomban

19⁰⁰ Szentmise

20⁰⁰ Engesztelő imaóra

21⁰⁰ Fáklyás körmenet a Mindenszentek-szoborhoz

Akik valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonaikban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Lelki gyakorlat abortuszon átesett nők megsegítésére

2013. november 21. (csütörtök) és november 24. (vasárnap) között a Martineum Felnőttképző Akadémián, Szombathelyen.

Ne félj, nem ítélek el! mottóval abortuszon átesett nőket hívnak lelki gyakorlatra. Gyógyulhat a fájdalom, a bűntudat, a félelmek, az alvászavarok, a depresszió, a kapcsolati nehézségek és az önértékelés – vélik a szervezők.

**“Ne félj,
nem ítélek el!”**

*Abortuszd volt valamikor?
Még mindig bánt?
Nem vagy egyedül,
van rá orvosság.*

GYÓGYULHAT A FÁJDALOM, BŰNTUDAT, FÉLELMEK,
ALVÁSZAVAROK, DEPRESSZIÓ, KAPCSOLATI
NEHÉZSÉGEK, ALACSONY ÖNÉRTÉKELÉS.

**...egy hétvége, ami visszahozza
a fényt az életedbe.**

A hétvége időpontja: 2013. november 21-24.

További információ és jelentkezés:
0630/399-7966 telefonszámon,
vagy a nefelnemitemlel@gmail.com e-mail címen.
(Minden hívást diszkréten kezelünk!)

A rendszeres vallásgyakorlat nem feltétel!

November 8-án, pénteken a Szent Márton **vesperás és lampionos felvonulás** 17 órakor kezdődik a Szomathelyi Székesegyházban.

November 13-án, szerdán a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

November 14-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

November 26-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

November 23-án, szombaton Zalaegerszezen rendezik meg az **Egyházmegyei adventi családi lelkinapot**. A Mindszenty József iskolában .

November 24-én, vasárnap országos **gyűjtést** tartunk templomainkban a **karitás javára**. A **Hit évének lezárása** a Szombathelyi Székesegyházban lesz.

November 28-án, csütörtökön a Kertvárosi templom felszentelésének ünnepén **szentségimádás** lesz a templomban.

November 28-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2013. december 1-jén** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

